616/01

Den 26. marts 2001 blev i sag nr. 53.898:

xxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Codan Forsikring, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde primo juni 1993.

Selskabet har principalt afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at det anmeldte hændelsesforløb ikke er et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand. Selskabet gør gældende, at skaden ikke er opstået under et handlingsforløb, der kan betegnes som "uafhængig af klagerens vilje", og at der heller intet "udefra kommende" er i hændelsen. Selskabet finder endvidere, at et eventuelt krav er forældet, jf. forsikringsaftalelovens § 29.

Af klagerens anmeldelse af 6/4 1999 fremgår: "**A** Hvornår skete uheldet? ... *Primo juni i 1993 ...* **C** **Hvordan** skete ulykken? *i en fodboldkamp. Jeg sprang om for at heade en bold og landede på venstre ben der så giver efter*. **D** Hvad var **årsagen** til ulykken skete? *se ovennævnte*"

Selskabet anmodede klageren om at besvare nogle supplerende spørgsmål. Klagerens advokat fremsendte den 7/10 1999 besvarelsen. Af spørgeskemaet underskrevet af klageren den 30/9 1999 fremgår:

"

1)	**Beskriv så udførligt som muligt, hvad der skete.** *Jeg deltog i juni måned 1993 i en fodboldkamp på F. Stadion. Skaden skete under selve kampen, hvor jeg i forbindelse med, at jeg headede til bolden.*
2)	**Skete der noget usædvanligt, uventet eller tilfældigt i forbindelse med skaden?** *nej*
3)	**Gled, faldt eller snublede De? Hvis ja, bedes omstændighederne nærmere beskrevet.** *Jeg landede forkert på benet.*
4)	**Hvad var efter Deres mening den direkte årsag til skaden?** *at jeg landede forkert på benet.*
5)	**Var andre personer indblandet i, eller direkte skyld i skaden?** **Hvis ja, bedes omstændighederne nærmere beskrevet.** *nej*

"

På dette grundlag afviste selskabet ved skrivelse af 4/1 2000 til klageren at yde forsikringsdækning med den ovenfor anførte begrundelse. Selskabet henviser til ankenævnskendelse nr. 43.853.

Den 3/4 2000 gjorde klagerens advokat gældende, at klageren faldt på grund af, at græsplænen var ujævn.

Selskabet kan ikke anerkende, at klageren nu over 7 år efter skaden angiver en ujævn græsplæne som udefrakommende årsag. Selskabet bemærker, at selv om denne forklaring lægges til grund, kan hændelsen ikke anses for at være et ulykkestilfælde. Selskabet henviser til ankenævnskendelse nr. 38.375.

Klagerens advokat fastholder over for nævnet, at klageren faldt på grund af, at græsplænen var ujævn og, at der er tale om et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Af lægeakt af 16/11 1993 fremgår: "Konklusion: Symptomer og kliniske tegn på venstresidig ACL. Pt. er tillige undersøgt af overlæge GK, vi enes om primært at prøve rp. knætræning via vores fysioterapeuter med vægten lagt på hasetræning og balance. Det kan blive aktuel med rekonstruktion af venstre korsbånd hvis interesse."

Klageren søgte læge igen i 1996 og af lægeakt af 26/9 1996 fremgår: "26.09.1996 AMBULATORIET For 3 år siden traume lokaliseret til venstre knæ i forbindelse med idrætsudøvelse. Herefter optrænet, hvor det faktisk er gået nogenlunde. Nu gravid med forventet termin den 13.01.1997. Pt. har intermitterende måske en gang ugentligt subjektiv fornemmelse af knæsvigt. Der har ikke været sikre hævelsestilfælde. Pt.'s aktivitetsniveau er gået ned gennem de senere to år. Pt. ønsker nu korsbåndsrekonstruktion, såfremt vi finder indikation for dette. ... KONKLUSION Pt. har venstresidig forreste korsbåndslæsion. Det aftales, at pt. indkaldes til fornyet optræning på knæhold via fysioterapi. Følges via fysioterapien. Såfremt der ikke er tilstrækkelig effekt af den konservative optræning kan der formentligt foretages rekonstruktion af forreste korsbånd."

Af lægeakt af 16/3 1999 fremgår bl.a.: "Er set flere gang på R. CS, hvor man har lagt op til korsbåndsrekonstruktion, men pga. 2 graviditeter er det blevet udsat."

Klageren fik foretaget en korsbåndsrekonstruktion i 1999.

Vedrørende forældelsespåstanden hedder det i skrivelse af 22/9 2000 fra selskabet til nævnet: "Det fremgår af udskrivningskort fra Å. Sygehus omhandlede konsultation den 16. november 1993 ... at klagerens krav kunne være opgjort og forlangt erstattet inden udgangen af 1993. Da klageren var bekendt med skaden, er kravet efter 2-årsreglen i FAL § 29 forældet med udgangen af 1995 og i hvert fald efter den almindelige 5-årsregel i december 1998. Afgørende for fastslåelsen af forfaldsdatoen i 1993 er lægens afsluttende bemærkning i bilag ... *'Det kan blive aktuelt med rekonstruktion af venstre korsbånd hvis interesse'* Hermed fastslås det, at tilstanden er stationær. Udmålingen af méngrad kunne være foretaget uden afventning af følgerne af en eventuel operation. Codan ville således være forpligtet til at udbetale og FAL § 24 forrente erstatningen fra 1993 uden hensyntagen til, at en eventuel efterfølgende, frivillig operation måske ville have nedsat generne. I forhold til anbringendet om forældelse gøres det subsidiært gældende, at klageren ikke ensidigt til stadighed kan udstrække forældelsesfristerne ved at undlade at lade sig operere. Det bemærkes, at 2 års-reglen indebærer, at kravet er forældet, selv om det først kunne gøres op med udgangen af 1997."

Sagen er indbragt for nævnet den 29/8 2000.

Nævnet udtaler:

Nævnet må lægge til grund, at et eventuelt krav mod selskabet ville være forfaldet inden april 1994, såfremt det på daværende tidspunkt havde været anmeldt. Nævnet har herved lagt vægt på klagerens egne oplysninger, hvorefter det i 1993 blev konstateret, at hendes forreste korsbånd var sprunget. Nævnet finder herefter, at et eventuelt krav er forældet efter forsikringsaftalelovens § 29's 5-årige forældelsesregel. Det bemærkes, at klageren – i hvert fald – efter lægekonsultationen i september 1996, hvor hun selv anmodede om en korsbåndsrekonstruktion, må have været vidende om, at ulykkestilfældet havde medført varigt mén, og at kravet var forfaldet. Nævnet finder derfor, at et eventuelt krav også er forældet i medfør af den 2-årige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29 ved udgangen af 1998. Da det herefter ikke kan pålægges selskabet at udbetale erstatning,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen